

זמני שבת קודש

רבו תם	מוצאי שבת	הדלקת נרות
20:38	19:56	18:55
20:41	19:58	18:53
20:38	19:56	18:55

שבת שלום ומבורך!

העלון טעון גניזה

יצר הרע - עולם הדמיון

מדוע לצדיקים היצר הרע נראה כמו הר גבוה ולרשעים כמו חוט השערה?

הודאה להשם

נתאר לעצמנו שרופא עיניים בכיר מורה לנו, שכדי לשמור על חוש הראיה עלינו להרכיב משקפי שמש כהים, או להניח רטיה על אחת העיניים למשך תקופה. הלא ברור שכולנו היינו ממושמעים להוראותיו, מצייתים לה בקפדנות. כי הוא הרופא, הוא המבין, ואם הוא אומר שזה מה שנוכל לעשות כדי לשמור על חוש הראיה היקר לנו כל כך – הרי שכל בר דעת יציית לו בשלמות!

באופן נעלה יותר, ניתנו לנו הוראות היצרן של העיניים, של בורא עולם. הוא קובע שעלינו לשמר את כח הראיה זך וטהור, להימנע מכל מבט אסור ולהשתמש בעיניים רק לצרכים ראויים. כל בר דעת מבין שאם אלו הן הוראות היצרן – הפוקח את עיניו מדי בוקר כאמור – כמה חשוב ומתבקש לציית להן בדקדוק, לעמוד על משמרת עיניו בקפידה!

בסוף פרשת השבוע שלנו, מסתתרת הוראה שהיא הבטחה: 'והתקדשתם והייתם קדושים'. במילים אלו בורא עולם מורה לנו להתקדש, ואף מבטיח שהמבקש להתקדש – הוא יתברך יערה עליו רוח קדושה ממרום, 'הבא ליטרה מסייעין לו'. כל מה שכל יהודי צריך לעשות, זה לקבל החלטה מרגשת ומרוממת, מטלטלת ומכריעה:

כן, מהיום אני שומר על העיניים שלי! אני מבין את ערך המתנה שבעיניי, ואני מתכוון לשמר את המתנה המופלאה הזו ולהשתמש בה לפי הוראות היצרן, להימנע מכל הבטא אסורה לשמור על העיניים בקפידה. כן, הריני מוכן ומזומן לצאת לרחוב בתחושה שאני נכנס למערכה על קדושת עיניי, להשפיל את העיניים מול כל מראה אסור או שלט חוצות בו פרסום שאינו ראוי, לא להציץ בעיתון או במכשיר שאינו טהור וזך, להימלט ממראות אסורים כמפני אש!

(הרב אשר קובלסקי)

את הנשמה, תאיר אותה, תרגיש את הגן עדן פה. עוד אמרו חז"ל, למה דומה יצר הרע, למי ששותה מים מלוחים, ככל ששותה נעשה צמא יותר. התשובה השנייה היא, שבאמת, היצר של הצדיקים הוא כהר גבוה, והיצר של רשעים הוא כחוט השערה. בא פעם אדם לגר"א ואמר לו, הלוואי שהיה לי את היצר הרע של הרב. אמר לו אם היה לך את היצר הרע שלי היית הרשע הגדול ביותר בעולם. ולמה? כי "כל הגדול מחברו יצרו גדול ממנו". והסיבה היא בגלל מה שאמרנו, אדם בא לעולם להלחם בניסיונות, אם אדם גדל והיצר לא היה גדל ממנו לא היה לו צורך להשאר בעולם, כי עם מי ילחם? צריך להלחם עם יצר שווה כחות אליו. לכן היצר של האדם גדל עימו. אבל היצר הרע של הרשע אינו צריך לגדול, הוא לא נלחם בו, הוא בעצמו מזמין את היצר הרע...

אחד המגידים המשיל פעם את משלו, הלכתי ברחוב וראיתי את היצר הרע רץ, רציתי לתפוס אותו איזה מילה, הוא אמר לי תוך כדי ריצה אין לי זמן, אני ממחר. והנה בשבוע שעבר ראיתי את היצר במסעדה, יושב לו בנחת ואוכל, יש לו את כל הזמן שבעולם. שאלתי אותו מה קרה? אמר לי, היום אני לא צריך לעבוד, אנשים מסתדרים בלעדי, הם מזמינים אותי לעבודה. היום אדם לא מנסה להלחם, הוא מחפש את העבירה. אייפון, פי מיליון גרוע מטלוויזיה, טלוויזיה הם לא רואים ואת האייפון שמים בכיס. מזמינים את היצר הרע בידים פתוחות. ברור לי למעלה מכל ספק, שמי שיש לו אייפון השמים חסומים לפניו! דיברה איתי אחת בטלפון אתמול, כבוד הרב, אני עם בלבולים והפרעות, אמרתי לה יש לך אייפון? אמרה לי כן, אמרתי לה את מתפללת לקב"ה? אמרה לי וודאי. אמרתי לה, אם את לא שומעת אותו, ואת מחזיקה אייפון, אז למה שהוא ישמע אותך? תשמעי לו הוא ישמע לך לא תשמעי לו למה שישמע לך?

צריך לדעת ולהעריך כמה גדול כמו של בעל תשובה! כמה הכחות שלו אדירים! לשבור יצרים כל כך קשים, הרגלים כל כך מושרשים. שנזכה להתגבר על היצר הרע! שבת שלום ומבורך!

מתוך דרשתו השבועית של הר"ג דניאל זר שליט"א המתקיימת בכל יום רביעי בשעה 22:00 בישיבת אור דוד

יצר הרע בא לפתות את האדם לעבירה, הוא מפתה את האדם זה עבירה קלה, סתם שטות. וכשרוצה האדם לחזור בתשובה בא אליו היצר הרע ואומר לו: אתה מטומטם? אתה רוצה לחזור בתשובה?! כזו עבירה אלף גלגולי שלג לא יעזרו לך! אין לך תקווה. אלף פרצופים יש לו ליצר הרע.

הגמרא אומרת לעתיד לבא מביאו הקדוש ברוך הוא ליצר הרע ושוחטו בפני הצדיקים ובפני הרשעים צדיקים נדמה להם כהר גבוה ורשעים נדמה להם כחוט השערה הללו בוכין והללו בוכין, למה הם בוכים? צדיקים בוכין ואומרים היאך יכולנו לכבוש הר גבוה כזה הצדיקים בוכים משמחה, היאך יכולנו לכבוש הר גבוה כזה! ורשעים בוכים ואומרים היאך לא יכולנו לכבוש את חוט השערה הזה. כזה חוט שערה, היאך לא התגברנו עליו?! ממשיכה הגמרא אמר רבי אסי יצר הרע בתחילה דומה לחוט של בוכיא ולבסוף דומה לעבותות העגלה שנאמר "הוי מושכי העון בחבלי השוא וכעבות העגלה חטאה".

וצריך להבין, ממה נפשך, אם יצה"ר באמת הוא כחוט השערה א"כ למה לצדיקים הוא נראה כהר גבוה, ואם באמת היצר הוא כהר גבוה למה לרשעים הוא נראה כחוט השערה?

תשובה ראשונה, ההבדל בין צדיק לרשע הוא, צדיק הוא לפני העבירה, רשע הוא אחר העבירה. אדם צדיק שהיה לו ניסיון והתגבר עליו, לאחר שעבר חלף הניסיון הוא התגבר, חוזר לביתו הוא מאושר, היאך הצליח להתגבר על ניסיון כזה קשה! אבל רשעים הם אחר העבירה, כל עבירה זה שניות בלבד של עבירה, לאחר שעבר העבירה הוא רואה כמה הוא כלומניק, כמה הוא אפס, והוא בוכה על עצמו אין דבר כזה קל הפיל אותי?

למה דומה ליצר הרע? לאדם ההולך עם אגרוף קמוץ, כולם חושבים מי יודע מה שיש שם, ובאמת הכל דימיון, אין שם כלום.

כמו שאמרתי משל, על חמשה קבצנים עיוורים שעמדו בדרך והושיטו יד לצדקה, עבר לץ אחד וקרא בקול קח מאה דולר, ולא נתן לאף אחד, כל עני חושב שהשני קיבל מאה דולר ואף אחד לא קיבל כלום. כך ברוח, הנאות שאינם כלום, כל אחד בטוח שהשני נהנה ואף אחד לא נהנה. בוא לשיעורי תורה, תקדש

זכות החיזוק והקריאה בעלון

לעילוי נשמת שלמה בן ג'ון ג'ון, סגלית בת חנה, חן בן חיה, יואב בן חנה

להצלחת אסף בן חיה, רועי בן דינה, אלעד בן עמה, אלדד בן ירדנה

לרפואת מורנו ורבנו הרב דניאל זר בן רבקה, צורי בן רחל, יהושע בן גאולה

לזש"ק בנימין בן חסיבה, אלדד בן חוה, ספיר בת עליזה, לילך בת עליזה

גם אתם רוצים להקדיש זכות של אלפי עלונים להצלחה, לרפואה, לזש"ק או לעילוי נשמות יקירכם?

התקשרו עכשיו:

03-61-50-203

סיפור לשבת

הרב צבי נקר

כף זכות זה חובה!

איך שהוא נזרק מהשיבה בבושט פנים, והוריו גם צריכים לעבור דירה לעיר אחרת כדי להסיר מעל ראשם את החרפה הזו.

חלפו עוד כמה דקות שהבחור שקוע בדמיונותיו על העתיד העומד להתרחש, והוא ממתין לרגע הזה שבו ידרשו ממנו להחזיר את הכסף, והוא יזעק בכל לבו, "לא לקחתי את הכסף" והוויכוח יתחיל כן-לא, לא-כן, וכן הלאה.

ולפתע קורה דבר מעניין, הגרב"צ פלמן מסתודד עם הגרמ"א ברוורמן, לוחש לו באוזנו איזה משפט קצר, ולאחר מכן שניהם משתתקים וחושבים... לאחר דקה הגרמ"א ברוורמן מתעשת, מוריד את הכובע ואת החליפה, לאחר מכן מוריד גם את הסודה. ליבו של הבחור מתחיל לרעוע, הוא בטוח שהוא עומד עכשיו לגשת אליו... וסופו קרב.

אבל לא, הוא מתכופף לתוך הארון שהיה עמוק, מכניס את הראש עמוק בארון, ולא הסתפק בזה אלא עמד ונכנס כולו בתוך הארון. הבחור מתפלא מה הוא עושה, הרי כבר הוציאו את כל הדברים מהארון, וכולם רואים שאין בתוכו כלום, ומה יש לו להמשיך ולהתבונן שם ולהיכנס לתוכו.

חצי דקה הוא היה כשהוא נעצר, ולהפתעת כולם הוא יוצא כשבידו הגרב עם הכסף. התברר שבסוף הארון למטה נוצר פתח קטן בין הארון לקרש של גב הארון, וכאשר הניחו שם ביום שישי את הגרב ועליו דחפו את כל הכביסה. הסדק התרחב מעט והגרב נדחפה ונפלה מאחורי הארון. והיה בזה נס גדול, כי בדיוק במקום שבו נפל הכסף היה חור של צינור ביוב, והכסף היה אמור ליפול שם ולהיעלם בתוך הצינור, אלא שבסוף הארון היה מסמר קטן והגרב נתפס בו ובזכותו לא נפל. ותהי הרווחה.

אבל מה הסתודדו לפני כן שני הבחורים? התברר שכאשר הגרב"צ ראה שאין את הכסף ואין במי לחשוד אלא בבחור הצעיר הזה שנוכח בחדר, הוא פנה להגרמ"א ואמר לו "לפני שאנחנו הולכים לחשוד במישהו, צריך לזכור את דברי החפץ חיים שאמר שהשיבה שקב"ה ברא לאדם סברא עקומה היא כדי שכאשר הוא רוצה לחשוד במישהו שעשה איזה דבר, צריך קודם לדון לכף זכות אפילו בסברא עקומה. לכן בוא נחשוב בסברא עקומה לאן יכול הכסף להיעלם". ושניהם השתתקו כדי לחפש את העקמימות ששם הכסף, וכך הגיעה המחשבה אולי כאשר הארון היה מלא בבגדים נדחף מעט הקרש של הארון ונוצר סדק קל והכסף נפל שם...

לסיפורים מרתקים נוספים של הרב צבי נקר
כנסו לאתר "שיבת אור דוד"

החדר בכללותו היה מסודר לגמרי, לא היה ניכר שביקר בו איזה גנב, אי לכך הפלא היה גדול מאוד, לאן הכסף נעלם...

בין הבחורים שהיו בחדר באותה שבת, היה עוד בחור חדש משיעור א', שעתה התחיל את דרכו בישיבה. הבחור היה שקט ועדין, לא הכירו אותו מספיק בכדי לדעת אם תוכו כבר או לא.

היה זה זמן קצר לאחר שהגאון רבי יוסף ישראלזון זצ"ל התחתן ועזב את החדר, וחברי החדר שהקפידו מאוד על הזמנים והסדרים, ביקשו שיכנס לחדרם בחור שקט שלא יפריע בשעות המנוחה וכדומה, ומשום כן זכה הבחור הצעיר להיכנס לחדרם של הבחורים החשובים הללו.

כאשר בא הבחור החתן ביום שישי לחדר להביא את הכסף, שהיה בתוך החדר הבחור הצעיר שהיה עד לכל מהלך הטמנת הכסף. טבעי מאליה שהחשד יפול על אותו בחור צעיר, שיצרו גבר עליו ולא עמד בניסיון ולקח את הכסף...

הבחור הצעיר לא היה טיפש, והבין מיד שהחשד יפול עליו, ובפרט שהוריו היו עניים מרודים וסביר מאוד לחשוב עליו שהוא לקח את הכסף כדי לעזור להוריו.

הבחור עמד בצד והתחיל לדמיין איזה צרה צרורה עומדת ליפול עליו עכשיו. בתחילה יגשו אליו הבחורים החשובים הללו ויאמרו לו בשקט "כל אחד יש לו ניסיונות, אנחנו מבינים שכנראה לא עמדת בניסיון ולקחת את הכסף, בא תחזיר את זה בשקט ולא נספר את זה לאף אחד ונגמור את הסיפור".

והוא כמובן יכחיש את הכל מכל כל, שלא נגע בכסף ואין לו מושג היכן הוא. ולאחר מכן סיפור הגניבה יתפרסם בישיבה, וכולם יאמרו מי יכול להיות שגנב את הכסף, כנראה הבחור הצעיר הזה, שהרי כל חברי החדר הם בחורים צדיקים שלא יתכן כזו מציאות בעולם שהם יגעו בכסף שאינו שלהם, ובוודאי הבחור הצעיר החדש הזה הוא הגנב. נכון שהוא נראה בחור טוב שיושב ולומד בריצינות, אבל כנראה שבפנים הלב יצרו בווער בו והוא הסיטו לגניבה.

הבחורים יקטלגו אותו כגנב שפל, וידרשו ממנו להחזיר את הכסף בכל מחיר...

הבחור ממשיך בדמיונו ואומר לעצמו: "אפילו אם אני ארצה לשלם את הכסף הזה רק כדי להסיר מעל ראשי את הבזיון הנורא הזה, אין באפשרותי לעמוד בסכום כל כך עצום, ואפילו אם הורי ימכרו את ביתם (שגם זה רק דירה עלובה בדמי מפתח), גם כן לא יצליחו לשלם את הסכום הזה". וכך הדמיונות ממשיכים ומפליגים למחזות רחוקים,

מעשה נפלא שסיפר הגאון רבי חיים שינקר שליט"א, ראש ישיבת "דרכי משה", כשהוא עצמו היה בעל המעשה, הבחור הצעיר עליו תקראו כעת.

המעשה מתייחס על אותם שנים בהם למד בבחורות בישיבת פוניבז, והיה ישן באותו חדר יחד עם הגאון רבי משה אהרן ברוורמן זצ"ל והגרב"צ פלמן זצ"ל ועוד.

באחד מערבי השבתות, דקות ספורות לפני הדלקת נרות, נכנס לחדר אחד מהבחורים שבישיבה ובידו מעטפה עם סכום כסף גדול מאוד, ומבקש מהם להטמין את הכסף בחדרם עד מוצאי שבת.

הבחור הזה היה חתן כשבוע לפני החתונה, וקיבל מההורים את הכסף הזה בשביל לשלם בעבור שכר הדירה, והיה אמור מיד אחרי שבת להעביר את הכסף לבעל הדירה. כאשר התקרבה השבת, חשש הבחור להשאיר את הכסף בחדרו, שמא הידיעה על הכסף הרב שמונח בחדרו תבוא לאוזניים שאינם ראויים, וח"ו כשלא יבחין ייגנב הכסף. ולצורך כן חיפש לעצמו חדר אחר שבו הוא יכול להיות בטוח שאף אחד לא יעלה על דעתו שיש שם כסף, ובפרט סכום כה רב של כסף, וכשיטמין את הכסף יהיה רגוע כל השבת שהכסף מופקד בידיים טובות, ואין לו על מה לחשוש.

הבחור החתן חשב לאיזה חדר כדאי לו ללכת, ומיד עלה על דעתו ללכת לחדר המדובר, שם אפשר לסמוך על הבחורים בלב שקט שלא יספרו על כך לאף אחד, ומצד שני גם אין שום סיכוי שאיזה מישהו בעולם יחשוב שיש שם כסף ובפרט סכום כה רב.

וממחשבה למעשה, לקח את צרור הכסף, ורץ לעבר החדר המדובר בכדי להספיק לספר להם את פרשת הכסף, ולמצוא שם מקום סתר לפני התקדש יום השבת. החתן נכנס לחדר, סגר את הדלת וסיפר את הסיפור. חברי החדר שמחו מאוד על האפשרות לעזור לו, ומיד מצאו מקום ראוי להטמנת הכסף, בתוך הארון של הכביסה מתחת לכל הבגדים. לקחו גרב גדולה, שמו בתוכה את הכסף, הוציאו את כל הכביסה מהארון ואת הגרב עם הכסף הניחו בתחתית הארון, ולאחר מכן החזירו את כל הכביסה למקומה, באופן שאף אחד לא אמור להעלות על דעתו שבתוך הכביסה מונחת גרב שבתוכה סכום כסף כה רב. וגם אם חס וחלילה יכנסו לחדר גנבים במהלך השבת, אין שום סיכוי שיחשבו שיש בתוך הכביסה כסף.

במוצאי שבת חזר הבחור כדי לקחת את כספו, ולהפתעתו הכסף איננו... חברי החדר היו בהלם גמור, לאן הוא נעלם? הוציאו את כל הכביסה ובדקו בגד בגד, אולי זה נכנס לתוך בגד אחר, אבל אחרי הכל הכסף לא נמצא.

שאלות המצויות בספירת העומר

שאלה: מי שעשוי להתבטל יום אחד מספירתו כגון זקן מופלג, או מי שיש לו ניתוח מסובך בהרדמה שלא יוכל לספור במשך יממה שלמה (משקיעה לשקיעה), או מי שמתפלל משבת לשבת שעשוי לשכוח לספור, וכן חולה אלצהיימר, או מישהו שמכיר בעצמו מעבר שקרוב הוא לשכוח לספור האם רשאי לברך ספירת העומר?

אדם שלא ספר לילה ויום שלאחריו מספירת העומר יש מחלוקת ראשונים האם רשאי להמשיך לספור, יש אומרים שצריך למנות שבע שבתות שלמות ואם ביטל יום אחד שוב אינו רשאי להמשיך לספור, אולם יש חולקים שכל לילה מצוה בפני עצמה היא. והשו"ע (סי' תפט ס"ח) חשב לשיטה הראשונה והכריע שסופר בלא ברכה.

ולפי זה הביא מרן הגרע"י זצוק"ל בחזון עובדיה (עמ' רטז הערה ה) ממרן החיד"א, שאדם ששכח לברך לילה ויום מימי ספירת העומר, אנו אומרים שכל הברכות שבירך עד עתה הם ברכות לבטלה (לפי השיטה הראשונה). וביאר מרן הגרע"י שם, מכיון שכל ימי הספירה מצוה אחת הם, אם כן, לא נחשב שהסתיימה המצוה עד ליום האחרון. אולם יש אומרים שאין ברכותיו לבטלה למפרע כיון שעשה מה שביכולתו. וכיון שיש לנו ספק ספיקא, שמא מצות ספירת העומר כל לילה בפני עצמה ושמא יספור את כל הימים רשאי לברך במקרה זה.

א. להלכה אם יש ספק שלא יספור לילה ויום מימי העומר רשאי לספור בברכה.

ב. ולכן זקן מופלג או מישהו שיש לו ניתוח כנ"ל (שאין זה ודאי שלא יוכל לספור כל היום משקיעה לשקיעה או אולי הרופאים טועים או שיכול להיות שהניתוח בסוף ידחה) יכולים להתחיל לספור ספירת העומר בברכה.

ג. וכן מי שמתפלל משבת לשבת או מי שהוא עשוי לשכוח לספור אם יהיה מי שיזכיר לו או שישים לו תזכורת שתהיה לו לכל ימי הספירה רשאי להתחיל לספור את העומר בברכה. (ע"פ הילקו"י הערה לח עמ' קמב ד"ה ונשאלתי).

שאלה: האם מותר לנשים להסתפר בימי העומר ומה הדין לגבי קטנים?

יש אומרים, שכיון שאיסור תספורת הוא משום אבילות על תלמידי ר' עקיבא, וגבי נטילת שיער באבילות הקלו באשה יותר מבאיש, שהרי היא מותרת בנטילת שער אחר שבעה ימים. (שו"ע יו"ד סי' שצ ס"ה). ואף שהאשכנזים (הרמ"א שם) מחמירים באשה כמו באיש לאסור עד שלשים יום, מ"מ חלק מחכמי אשכנז הסתמכו על מרן השו"ע והקלו בתספורת לאשה אפילו בשבוע שחל בו תשעה באב, והרי תספורת בימי הספירה אינה אלא מנהג, ובודאי שאשה מותרת להסתפר בהם. חזו"ע (עמ' רסא).

ויש מחכמי אשכנז שאומרים שראוי להחמיר אם אינו נחוץ כל כך. מ"מ מריטת שער גבות וריסי העינים מותרת (ילקוט יוסף עמ' תעא). ויש אומרים לאסור לאשה להסתפר בימי העומר, על פי הסוד. (הבן איש חי בשו"ת רב פעלים ח"ד סוד ישרים סי' טו).

א. להלכה כתב מרן הרב עובדיה יוסף זצוק"ל, שאין הנשים בכלל איסור זה (חזון עובדיה עמ' רסא). ומ"מ בשאר דיני אבילות הנוהגים בימי העומר, איש ואשה שוין בהם, וכגון שלא לשמוע שירה מכלי שיר (אף מהקלטה) עד ל"ג לעומר. (ילקו"י עמ' תעא בהערה).

ב. ילד קטן, אפילו הגיע לגיל חינוך, מעיקר הדין מותר בתספורת, שאפילו באבילות החמורה על אביו ואמו אין לקטן דין אבילות, כ"ש באבילות רחוקה שאין עליהם דין אבילות. ובפרט שכאן אינו אלא משום מנהג. (שו"ת אור לציון (ח"ג פי"ז אות ג). ילקו"י (עמ' תסו)). מ"מ בכדי שלא לפרוש מן הציבור, טוב שימנעו מזה. ואם שערותיו מרובות, עדיף יותר אם יסתפר ביום שישי. (ילקו"י עמ' תסו).

אימון אישי הרב אהרן פרידמן

למחרת החתונה...

סוגיית האי מעורבות מצד ההורים, אינה חד צדדית. לא רק ההורים אמורים להבין שהילדים גדלו ויצאו לדרך משלהם גם הנשואים הטריים, מצידם, צריכים להפנים את העובדה שהם עזבו את בית ההורים. הדבר כולל הפחתת מעורבות מצידם במה שקורה בבית, וכן נטילת אחריות אישית על חייהם, במקום להמשיך לסמוך על ההורים ולערם בכל קושי. בית המנוחה היטב, מתבטא בין היתר בגבולות ברורים, המבדילים באופן ברור בין תחומי ההורים והילדים, ובין תחומי הכלל והפרט.

לעומת השטחים הכלליים-מטבח וסלון, ארון הספרים, חדר משחקים וכדומה-ישנם שטחים שאמורים להיות שמורים להורים בלבד, או לבעליהם בלבד. לדוגמא: חדר ההורים, וכל שכן הארונות, התיקים והארנקים של ההורים, אמורים להיות מחוץ לתחום מבחינת הילדים. וכן אם ישנו חדר של בנים בלבד או בנות בלבד, אמורים האחרים לכבד זאת ולא לטייל פנימה ללא הסכמה.

בנוסף לכך, חשוב שלכל ילד בבית יהיה שטח פרטי משלו: ארון, מגירה או מדף, 'ד' אמות משלו, בהם יוכל לשכן את חפציו הפרטיים בלי חשש שאחרים יחטטו שם. הריבונות על השטח השייך רק לו, מעניקה לילד תחושת בטחון ועצמאות בריאה, המשפיע גם על התפתחות הנפשית.

אין זה אומר שההורים אסור לפקח מדי פעם על מה שקורה שם, אבל חשוב לכבד ולתת הרגשה של פרטיות לכל אחד ואחד מהילדים.

כמובן שהרבה תלוי בגיל, בסגנון הבית וההורים, ולא באתי כאן לקבוע מה נכון ומה לא. מה שחשוב זה הרעיון הבסיסי של הצבת גבולות, וזה מתחבר למושג ההירארכיה (סולם דרגות) בבית: הורים הקובעים את החוקים והכללים, ילדים שאמורים להיות ממושמעים ולקבל את סמכות ההורים, וכן שיהיה לכל אחד בבית המקום שלו, בהתאם לגילו (הצרכים של בן 5 או בת בגיל 18 למשל יהיו שונים מאלה של ילד בן 3) שלא ירגיש חסר ערך וחסר עצמאות מינימלית.

ההירארכיה היא נכונה מבחינה השקפתית, ערכית ופרקטית. הבית היהודי מתאפיין בהירארכיה וסדר ברורים. אין 'שיוויון' בין בני הבית! ההורים עומדים בראש והם הקובעים את חוקי הבית. אחריהם הילדים, כל אחד כפי גילו.

במקרים של חוסר משמעת בבית, מתברר לא אחת כי הכל התחיל בהיעדר גבולות: ההורים הרגישו צורך לשתף את הילדים בשיקוליהם, ולהסביר את החלטותיהם כדי לקבל הסכמת הילדים. או אף במקרים קיצוניים יותר, כאשר האם לא עצרה את הילדים מלחטט בתיקה, האב נזהר שלא להחזיק כסף גדול בארנקו מחשש שהילדים לא יעמדו בפיתוי(!), ההורים הרגישו חשופים בפני הילדים ונאלצו להתאמץ על כל דבר שרצו להסתיר, ובקיצור, שום דבר לא היה מחוץ לתחום הילדים.

גבולות חדשים לאחר הנישואין:

הצורך בקביעת גבולות מבחינת הפרטיות ותחומי השליטה, הולך וגובר ככל שהילדים גדלים ונעשים אחראיים על עצמם. כשם שההורים אמורים לשחרר את החבל בהדרגה בכל 'תחנת מעבר' ולצמצם את מעורבותם בענייניו של הילד שיצא מרשותם, כך גם נדרש מהילדים הנשואים להבין זאת.

ודאי שיש מקום להתייעץ עם הורים גם אחרי החתונה ולאורך ימים ושנים, ליהנות מנסיון החיים שלהם ולקבל מהם דברי חכמה ומוסר. אבל בכל דבר הנוגע גם לבן הזוג, ובמיוחד אם הדבר נתון לחילוקי דעות בין בני הזוג, אין לשתף הורים אלא בהסכמת שני בני הזוג. לערב הורים בנושאים הנוגעים לבני הזוג- בנושאים כלכליים כמו גם בהנהגת הבית- זו הזמנה ישירה לתוך הבית שלכם, שיש בה פוטנציאל גדול למריבה, כאשר בן הזוג ירגיש שהצד השני עשה יד אחת עם הוריו כנגדו, ומעתה מוטל עליו להתמודד מול שניים או שלושה. סיבוכים מורכבים ביותר עלולים להתפתח על רקע שכזה.

אני נוהג להזכיר לזוגות צעירים, שמכל מה שאפשר להעלות על הדעת שאדם צריך לעשות כשהוא מתחתן, התורה בחרה לציין רק דבר אחד ויחיד: "על כן יעזוב איש את אביו ואת אמו ודבק באשתו". כנראה שכדי להתחתן ולחיות כראוי, נחוץ לעזוב את ההורים.

רגע חושבים

דניאל אליהו גרמן

כיצד להרגיש את הטוב

דברים טובים לא באים בקלות – צריך להתחיל לתרגל. אז בואו נתרגל ביחד: ראשית, מי שעושה לו טוב יכול לשים ברקע מנגינה מרגיעה ולשלב נשימות בקצב של 4.7.8 - 4 שניות הכנסת אוויר, 7 שניות החזקת האוויר ובטן 8 שניות הוצאה – תורם לתחושת השלווה.

שלב א. תתחיל/י בלהרגיש את הבורא. את הנוכחות שלו עליך שהיא 24 שעות 7 ימים בשבוע – דבר ששום בן אנוש לא יוכל לספק לנו. להרגיש את השמירה שאופפות אותנו – אנחנו כאן ועכשיו מוגנים ואהובים כפי שאנחנו (אפילו רשע שבוטח בה' חסד יסובבנו). האדם שדבוק במחשבתו לבורא הוא שמור מכל מיני הרעות כי הוא עם הבורא והבורא עמו.

התבונן איך הוא גידל אותך עד היום וסיפק לך את כל צרכיך ללא קץ (קחו מס' רגעים להיזכר בדברים טובים שקרו לנו מתוך תחושת הכרת תודה).

שלב ב. דמיין לפרטי פרטים את עצמך 'העתידי' – מוצלח, מסופק כלכלית, בריא, מאושר. תאמין שאתה ראוי לכל הטוב הזה רק מעצם היותך חלק אלוקה ממעל (ושאפילו שאין לך זכויות – הוא יתברך יעשה איתך חסד לפניך משורת הדין בזכות הבטחון שלך בו). אפשר לסיים את התרגיל המדיטטיבי הזה עם משפט/פסוק מעצים כמו 'גול אל ה' דרכך ובטח עליו והוא יעשה' 'שהבורא איתי' – הנסיבות פועלות לטובתך' וכדו', לחזור עליו מספר פעמים בשמחה עד שהוא יחדור פנימה.

תרגול של דבר כזה מוכח גם מחקרית (מלבד ההרגשה הטובה שהאדם ודאי יחוש באותו זמן) שהוא בונה נתיבים עצביים במח ומעשר אותם בדופמין, סרוטונין ועוד כל מיני דברים טובים. בהצלחה.

למאמרים נוספים של דניאל אליהו גרמן
בקרוב באתר ישיבת אור דוד

עם ישראל נמצא כרגע בביורר האחרון לפני הגאולה. וכמו שלפני שעולה השחר יש את החושך הכי גדול – ככה עכשיו, לפני הגאולה יש צירי 'חבלי משיח', צער גדול (בין בגוף בין בנפש). אנחנו חייבים להחזיק חזק בחבל ההצלה של ה'אמונה' – לאחוז בבורא יתברך ולא להרפות ממנו. לדעת שכל המטריקס הזה זמני, אנחנו לפני לידת האור הגדול שהולך להזריח על כל אחד ואחד מאתנו. בעד כל צער שסבלנו ולא עזבנו את הבורא – עתיד הוא לשלם לנו שכר ענק ונצחי שאי אפשר בכלל להבין בשכל אנוש.

מי שחי באמונה שכל מה שהוא עובר זה בהשגחה פרטית ניסית ואין טבע, שזה לטובתו ומודה לקב"ה על הנקודות הטובות שמוצא בעצמו (מתוך התבוננות, בין ברוחני בין בגשמי) – נעשים על ידו נסים ונפלאות וישועות גדולות, בחן ומנוסה!

ר' נחמן כתב בספרו שתכף שאדם קם מהשינה דבר ראשון יחשוב באמונת עולם הבא (ובספר המידות כתב שלישון מתוך מחשבה על תחיית המתים היא סגולה לשינה). כשאדם שם לנגד עיניו ומדמיין תמונה של עתיד טוב – הוא מושיך את עצמו לאותה ההארה ושמח בה. אכן בעולם הטיפול ישנו תרגיל שבו אדם מדמיין את עצמו ה'עתידי' (ישנם מחקרים שמראים את השנינו הפיזיולוגי במח האנושי לאחר תרגול כזה).

בתלמוד מובא (ברכות) שאין צייר כאלוקינו – ה' יתברך יכול לצייר לנו עתיד 'ורוד' וטוב. אין מי שימנע בעדו ליצור עבורך עולם זוהר וחיים מאושרים שאי אפשר לתאר – אם רק תאמין בו! הלא הוא אבינו שכל רצונו וחפצו הוא להשפיע לנו מטובו (שזו היתה מטרת הבריאה). וכמו שאדם שיש לו בן הוא ודאי רוצה רק להציל אותו מכל רע ולהטיב לו – קל וחומר הבורא ברוך הוא הרחמן והטוב.

אז איך בעצם מגיעים להרגשת הטוב של הבורא? איך נדבקים באור אין סוף הזה?

האם העלון נמצא בבית הכנסת שלך באופן קבוע?

פרשת שבוע | סיפור | קואצ'ר | הלכות | חינוך ילדים

למפוצים המקדימים זוכים:

כל הפצה של חבילת עלונים 1 יזכה את המפיץ בברכה מפי הרה"ג **דניאל זר** שליט"א
לאחר לימוד כל ספר האידרא רבה וזוטא
בקברו של התנא האלוקי ר' שמעון בר יוחאי

כל הפצה של 2 חבילות עלונים יזכה את המפיץ בברכה מפי הרה"ג **דניאל זר** שליט"א
לאחר קריאת כל התהילים בליל שבת

כל הפצה של 3 חבילות עלונים יזכה את המפיץ בקמיע של כל הזוהר הקדוש

בוא והצטרף
לאלפי המפיצים
בכל שבוע את
העלון המפואר
"**אור הפרשה**"
ושמח את מתפללי בית הכנסת
שלך.

לפרטים והרשמה

03-5701212